

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

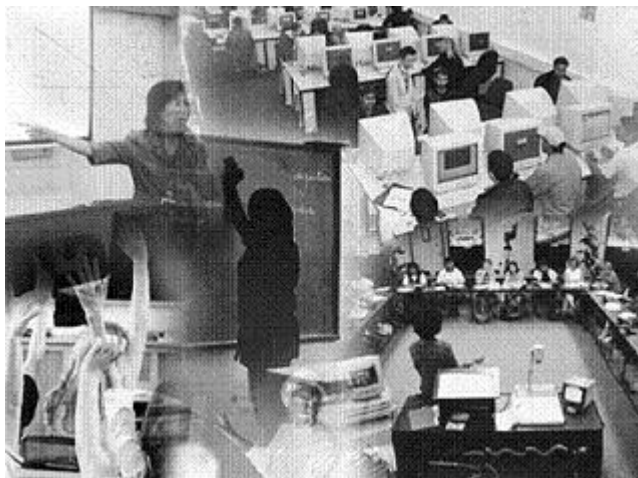
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5005 ภายใน 5666
โทรศัพท์/โทรสาร 0-2258-0311

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ประจำวันที่ 11 เดือนมีนาคม พ.ศ.2551 หน้า

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ได้ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

วิกฤตขาดแคลนคณาจารย์ในมหาวิทยาลัย

ข่าววันที่ 11 มีนาคม 2551 แหล่งข่าวจาก สยามรัฐ

วิกฤตขาดแคลนคณาจารย์ใน

มหาวิทยาลัย

ศึกษาพรรณ // ศ.ดร.เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์

www.kriengsak.com

ปัจจุบันมหาวิทยาลัยชั้นนำของโลกจำนวนมาก กำลังก้าวสู่วิกฤตขาดแคลนคณาจารย์ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยในอนาคตหากไม่เร่งแก้ไข

ตัวอย่างมหาวิทยาลัยชั้นนำอย่างมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด มหาวิทยาลัยโคลัมเบีย สถาบันเทคโนโลยีแมสซาชูเซตส์ (MIT) อาจารย์จำนวนหนึ่งมีอายุมากกว่า 60 ปี ขณะเดียวกันอาจารย์ที่อายุน้อยกว่า 45 ปี มีจำนวนลดลงอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากช่วงเวลาที่ผ่านมามีคนอเมริกัน มีจำนวนบุตรลดลง โดยพบว่าคณาจารย์ในมหาวิทยาลัยเป็นรุ่นบุกเบิก (ทศวรรษที่ 1960-1970) ซึ่งมีอายุประมาณ 60-80 ปี อาศัยสถาบัน MIT จำนวนอาจารย์สาขาคณิตศาสตร์ มีร้อยละ 27 ในจำนวนนี้ร้อยละ 6.4 มีอายุมากกว่า 70 ปี ขณะที่อาจารย์ที่มีอายุน้อยกว่า 45 ปี ลดลงจากร้อยละ 41 ในปี ค.ศ.1989 เหลือร้อยละ 34 ในปัจจุบัน

มหาวิทยาลัยอื่นในสหรัฐ ประสบภาวะขาดแคลนอาจารย์เฉพาะสาขาวิชาเช่นเดียวกัน อาทิ สาขาบริหารธุรกิจ ขาดอาจารย์ระดับปริญญาเอก เพื่อมาสอนนักศึกษาปริญญาโท สมาคมวิทยาลัยการบริหารธุรกิจระดับนานาชาติ (AACSB) คาดการณ์ว่าในปี 2009 จะขาดแคลนอาจารย์ปริญญาเอก ในสาขาวิชาดังกล่าวจำนวน 1,142 คน และในปี 2013 จะขาดแคลนจำนวน 2,419 คน

สาขาเภสัชศาสตร์และพยาบาล สมาคมวิทยาลัยด้านเภสัชศาสตร์แห่งอเมริกา (ACCP) สํารวจจำนวนอาจารย์ในมหาวิทยาลัยที่สอนสาขาเภสัชศาสตร์ในสหรัฐฯ จำนวน 84 แห่ง พบว่า มีตำแหน่งอาจารย์ว่างมากกว่า 400 ตำแหน่ง จำนวน 1 ใน 5 เกิดจากการเกษียณอายุ และอาจารย์ที่เหลืออยู่เกือบร้อยละ 40 มีอายุประมาณ 50 ปี ขึ้นไป

สมาคมวิทยาลัยการพยาบาลแห่งอเมริกา (AACN) เปิดเผยว่า ปัจจุบันไม่มีอาจารย์เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา โดยเฉพาะศาสตราจารย์และอาจารย์ระดับปริญญาเอกซึ่งปัจจุบันมีเพียงร้อยละ 54 ซึ่งเป็นภาวะวิกฤตด้านการขาดแคลนคณาจารย์อย่างหนัก มหาวิทยาลัยในสหราชอาณาจักร ได้รับผลกระทบจากการขาดแคลนอาจารย์คือ อาจารย์ในมหาวิทยาลัยมีแนวโน้มทำวิจัยน้อยลง เพราะต้องมีการะงานสอนมากขึ้น ในขณะที่แต่ละปีมีจำนวนนักศึกษาเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

แชลลี ฮันท์ เลขาธิการสหภาพมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย (University and College Union: UCU) สหราชอาณาจักร กล่าวว่า ช่วง 2-3 ทศวรรษที่ผ่านมา มีจำนวนนักศึกษาเพิ่มขึ้น ทำให้อาจารย์มีการะการสอนเพิ่มขึ้น

อีกทั้ง ศาสตราจารย์เลสลีย์ แวกเนอร์ อดีตประธานสถาบัน Higher Education Academy (HEA) สหราชอาณาจักร ให้ความเห็นในอีกมุมหนึ่ง ในงานสัมมนา British Education Research Association Conference เมื่อ ค.ศ.2550 ว่า การทำวิจัยเป็นอุปสรรคของการพัฒนาการสอนในมหาวิทยาลัย ซึ่งทำให้ในระยะเวลาที่ผ่านมาคุณภาพการสอนในมหาวิทยาลัยลดลง เพราะอาจารย์ต้องทุ่มเวลาให้กับการทำวิจัยมากกว่าการสอน

ดังนั้น แนวโน้มที่จะเกิดขึ้นในอนาคตคือ มหาวิทยาลัยมีแนวโน้มที่ลดการทำวิจัยและเพิ่มการสอนเพื่อรองรับจำนวนนักศึกษาที่เพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่ควรเกิดขึ้นในมหาวิทยาลัย เพราะหากอาจารย์หยุดทำวิจัยจะส่งผลกระทบต่อมาตรฐานของการสอนลง เพราะความรู้จากการวิจัยช่วยให้นักศึกษาได้รับความรู้ใหม่ อันมีผลต่อการปลูกฝังทักษะการวิจัยและการแสวงหาความรู้ให้แก่นักศึกษา และเป็นการเพิ่มต่อยอดการพัฒนาทางปัญญา

อย่างไรก็ตาม ประเด็นสภาวะการขาดแคลนคณาจารย์ในระดับอุดมศึกษา เป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในการอุดมศึกษาไทยเช่นเดียวกัน

ปัจจุบันมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยที่เปิดหลักสูตรปริญญา มีกว่า 199 แห่ง การแข่งขันในระดับการอุดมศึกษาไทย จึงทวีความรุนแรงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยแต่ละมหาวิทยาลัยพยายามสร้างชื่อเสียงและดึงดูดผู้เรียนเข้าศึกษาต่อ จึงจำเป็นต้องอาศัยการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ รวมถึงการคัดสรรคณาจารย์ที่มีคุณภาพเข้าสอน โดยเฉพาะคณาจารย์ตำแหน่งศาสตราจารย์ ซึ่งมีสัดส่วนน้อยมากเมื่อเทียบกับจำนวนคณาจารย์ทั้งหมด พิจารณาจากข้อมูลสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) รายงานว่าในปี2549 มหาวิทยาลัยเอกชนมีอาจารย์ 10,784 คน และศาสตราจารย์ 156 คน ส่วนมหาวิทยาลัยรัฐ มีอาจารย์ 28,410 คน และศาสตราจารย์ 406 คน ซึ่งไม่เพียงพอต่อการจัดการอุดมศึกษา

ดังนั้น จึงจำเป็นที่ สกอ. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรเข้ามาวางแผนและดูแลเรื่องนี้อย่างชัดเจนและมีความจริงจัง เพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างจำนวนนักศึกษาและจำนวนอาจารย์ ความสมดุลของภาระงานด้านการสอนและการทำวิจัยของคณาจารย์ รวมถึงการกำกับดูแลการเปิดหลักสูตรของมหาวิทยาลัยให้มีคุณภาพ โดยเฉพาะระดับบัณฑิตศึกษาที่มีแนวโน้มเปิดหลักสูตรใหม่ในแต่ละปีเป็นจำนวนมาก

